

ÎNCHEIERE

19 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de ÎI ”Molla Gheorghi”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a ÎI ”Molla Gheorghi” către
Casa Națională de Asigurări Sociale, privind recunoașterea ilegalității acțiunilor și
încasarea dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 28 decembrie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de ÎI ”Molla Gheorghi” și menținută hotărârea
Judecătoriei Comrat din 26 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 15 martie 2016, reclamantul ÎI ”Molla Gheorghi” s-a adresat în Judecătoria
Comrat cu acțiune către Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii
Moldova, solicitând recunoașterea ilegalității acțiunilor Casei Naționale de
Asigurări Sociale a Republicii Moldova în privința încasării plăților de la ÎI ”Molla
Gheorghi” pentru asigurări sociale de stat, obligarea pârâtei să-i restituie mijloacele
bănești plătite neîntemeiat, în mărime de 27711 lei, a penalității în mărime de
4443,67 lei, precum și obligarea pârâtului să-i achite dobânda de întârziere,
calculată pentru restituirea mijloacelor bănești dobândite ilegal de la reclamant, în
mărime de 13621,75 lei.

În argumentarea acțiunii, reclamantul a indicat că din anul 2008 până în anul
2015, anual, a plătit impozitul, stabilit de legislație, pentru fondul social, ca
întreprinzător individual. Pe parcursul acestor ani, ca întreprinzător individual de
câteva ori s-a adresat către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Comrat și
personal către directorul Caraivan I.P., cu privire la faptul dacă pensionarii SIS
sunt scutiți de plata impozitului pentru fondul social ca întreprinzători individuali,
și întotdeauna a primit răspuns negativ.

Reclamantul în calitate de întreprinzător individual s-a adresat la Casa
Teritorială de Asigurări Sociale Comrat, unde i-au explicat, că sunt scutiți de plata
impozitului pentru fondul social pensionarii, care au atins vârsta de 62 ani, dar nu
sunt pasibili scutirii pensionarii (MAI, Armatei Naționale, SIS ș.a.), cărora le-au
fost perfectate pensiile pînă la atingerea vârstei de pensionare 62 ani.

Ca urmare, reclamantul s-a adresat la data de 09.12.2015, Casei Naționale de
Asigurări Sociale cu scrisoare și, la 05.01.2016, a primit răspuns prin care ultima a
confirmat, că întreprinzătorilor individuali, care sunt pensionarii SIS, nu li se
calculează contribuții de asigurări sociale de stat în conformitate cu punctul 1.5 din
anexa nr. 3 al Legii nr. 73 din 12.04.2015 privind bugetul asigurărilor sociale de
stat pentru anul 2015. Aceleași prevederi legale fiind reflectate în legile

asemănătoare pentru anii 2009-2014.

Reclamantul a menționat, că pentru anii 2009-2015, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Comrat, l-a indus în eroare, declarând despre obligația lui să achite contribuții de asigurări sociale de stat, iar el în calitate de întreprinzător individual pe parcursul perioadei vizate a achitat contribuții în mărime de 27 711 lei, în afară de aceasta, reclamantului fiindu-i calculată penalitatea pentru neachitarea la timp a contribuțiilor de asigurări sociale în mărime de 4 443,67 lei.

La 28 ianuarie 2016, reclamantul s-a adresat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Comrat cu o cerere prealabilă, solicitând restituirea mijloacelor bănești încasate de la el neîntemeiat, sub formă de contribuții de asigurări sociale de stat, însă nu a primit răspuns în termen, ceea ce a constituit temei de adresare în instanța de judecată.

La 28 iunie 2016, în cadrul petrecerii ședinței de judecată pe cauză reclamantul a depus o cerere de renunțare la cerințele din acțiune în partea obligării pârâtei să restituie mijloacele bănești plătite neîntemeiat în mărime de 32 154, 67 lei, ce includ în sine suma de 27 711 lei și suma de 4 443, 67 lei cu titlu de penalitate, deoarece sumele indicate au fost benevol restituite reclamantului.

Prin încheierea Judecătoriei Comrat din 28 iunie 2016, cererea reclamantului privind renunțarea parțială la acțiune și încetarea procesului în această parte, a fost admisă.

Prin hotărârea Judecătoriei Comrat din 26 octombrie 2016, s-a admis parțial acțiunea reclamantului și s-a recunoscut ilegalitatea acțiunilor Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova de încasare de la reclamant a plăților pentru asigurări sociale de stat în perioada anilor 2008-2015, iar în partea încasării dobânzii de întârziere, calculată pentru restituirea mijloacelor bănești obținute ilegal de la reclamant în mărime de 13621,75 lei, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 28 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de ÎI "Molla Gheorghi" și menținută hotărârea Judecătoriei Comrat din 26 octombrie 2016.

La data de 20 martie 2017, ÎI "Molla Gheorghi" a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 28 decembrie 2016, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea lui să fie admisă integral.

În motivarea recursului, a indicat că instanța de apel și cea de fond au aplicat o normă legală ce nu este aplicabilă speței și nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către ÎI "Molla Gheorghi", neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la

art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind inadmisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs a recurentului ÎI "Molla Gheorghii".

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către ÎI "Molla Gheorghii".
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas